

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: **T.Ř.**
bytem [redacted]
zastoupen obecnou zmocněnkyní A.S.
bytem [redacted]

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezů 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2017, č. j. OD 167/17-2/67.1/17053/Li,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10. 3. 2017, č. j. OD 167/17-2/67.1/17053/Li, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Nový Bor, správní odbor („dále jen správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 5. 12. 2016, č. j. MUNO 58489/2016, shledal žalobce vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, za které žalobci ve společném řízení uložil pokutu 28 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. V přestupkovém řízení správní orgán I. stupně jednal přímo s žalobcem, v písemnostech, které byly žalobci doručovány, resp. se kterými se seznámil při nahlížení do spisu dne 2. 1. 2017, byl žalobce označen vždy jako nezastoupený zvoleným zmocněncem. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně žalobce tuto okolnost nespороval, správní orgán I. stupně neupozornil na skutečnost, že si zvolil zmocněnce. Dne 24. 8. 2016 žalobce požádal o doručování na adresu [REDACTED]. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručováno přímo na zvolenou doručovací adresu žalobci, který proti němu podal blanketní odvolání s tím, že odvolání doplní do 15 dnů. Rovněž výzva k odstranění vad odvolání ze dne 16. 1. 2017, č. j. MUNO 2689/2017, byla doručována pouze žalobci. Výzvu k odstranění vad žaloby měl správní orgán I. stupně i žalovaný za doručenou tzv. fikcí.
3. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví rozsudku změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že vypustil odkaz na § 10 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve výroku i odůvodnění, ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Rovněž rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručováno k jeho rukám, na adresu [REDACTED].

II. Žaloba

4. Žalobou podanou dne 30. 3. 2017, k poštovní přepravě předanou dne 29. 3. 2017, se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného.
5. Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně v rozporu s § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, předvolání k ústnímu jednání vyhotovené dne 30. 9. 2016 a prvostupňové rozhodnutí ze dne 5. 12. 2016 nedoručil jeho zmocněnci, kterého si dne 9. 9. 2016 zvolil k zastupování na základě plné moci odeslané téhož dne správnímu orgánu I. stupně, kterému byla plná moc doručena dne 12. 9. 2016. Rovněž rozhodnutí žalovaného nebylo zmocněnci žalobce doručeno.
6. Správní orgán I. stupně dále porušil povinnost podle § 37 odst. 3 správního řádu, neboť žalobce nevyzval k odstranění nedostatků, které mělo jím podané tzv. blanketní odvolání. Žalovaný proto rozhodoval bez znalosti odvolacích námitek.

Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 52/2014-31, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30. Pokud žalobce v odvolání uvedl, že chybějící odvolací důvody doplní do 14 dnů, nezbavovalo to správní orgán I. stupně povinnosti vyzvat žalobce k odstranění nedostatků odvolání a stanovit mu k tomu lhůtu.

7. Podle žalobce mu bylo v průběhu řízení doručováno na nesprávnou adresu. Není proto správný závěr žalovaného, že žalobci byla tzv. fikcí dne 30. 1. 2017 doručena výzva správního orgánu I. stupně. Uvedená výzva byla žalobci nesprávně doručována na adresu ■■■, nikoliv na adresu trvalého pobytu ■■■. Žalobce o doručování na jinou adresu ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu nikdy nežádal. Dokonce byl písemností ze dne 22. 7. 2016 vyrozuměn o tom, že písemnosti mu budou adresovány do místa trvalého pobytu, pokud si zákonným způsobem nezvolí jinou adresu pro doručování, což neučinil. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2016, č. j. 4 As 158/2014-25, žalobce uvedl, že výzvu nebylo možné na uvedenou adresu doručit náhradním způsobem podle § 24 odst. 1 správního řádu, k nastoupení tzv. fikce doručení nedošlo.
8. Protože nebylo jeho zmocněnci řádně doručeno předvolání k ústnímu jednání ani rozhodnutí, bylo porušeno žalobcovo právo dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, žalobce se jako obviněný nemohl řádně vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Žalobce ani jeho zmocněnec nebyli řádně vyzváni k doplnění odvolání, žalovaný tedy nezákonně rozhodl o odvolání, aniž by znal odvolací důvody. Protože rozhodnutí žalovaný nedoručil jeho zmocněnci, nemohlo nabýt právní moci. Veškeré uváděné vady řízení měly vliv na zákonnost rozhodnutí, proto žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a žalovanému uložil povinnost, nahradil mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že součástí spisového materiálu nebyla žalobcem zmiňovaná plná moc, proto jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný doručovali písemnosti pouze žalobci. K doplnění odvolání byl žalobce v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu vyzván písemností, která mu byla doručena fikcí dne 30. 1. 2017 na adresu ■■■. Tuto adresu žalobce dne 24. 8. 2016 uvedl jako adresu doručovací. Žalobci bylo písemností doručenu mu na adresu ■■■, sděleno, že mu bude doručováno na adresu trvalého pobytu, tj. ■■■. Následně byl správnímu orgánu I. stupně k projednání oznámen další přestupek žalobce, v oznámení přestupku sepsaného s žalobcem dne 3. 8. 2016 byla jako doručovací adresa uvedena adresa ■■■. Tuto adresu jako doručovací obsahuje rovněž protokol o umožnění nahlédnout do správního spisu ze dne 24. 8. 2016. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. O podané žalobě již krajský soud rozhodoval v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozsudkem ze dne 7. 8. 2017, č. j. 60 A 3/2017-44, žalobu jako nedůvodnou zamítl. Krajský soud vycházel z toho, že ve správním spise nebyla založena žalobcem zmiňovaná plná moc udělena zmocněnci k zastupování

v přestupkovém řízení. Proto námitky, že správní orgán I. stupně v rozporu s § 34 odst. 2 správního řádu nesprávně písemnosti doručoval pouze žalobci, neshledal důvodnými. Konstatoval, že obě vydaná rozhodnutí i výzva k odstranění vad odvolání byly žalobci správně doručeny na adresu ■■■, a to tzv. fikcí. Z protokolu o nahlížení do správního spisu ze dne 24. 8. 2016 totiž vyplývá, že žalobce požádal o zasílání korespondence na ■■■. Nedošlo tedy k porušení ustanovení správního řádu, neboť žalobce nebyl v řízení před správními orgány zastoupen zmocněncem, tudíž mu bylo řádně doručeno i napadené rozhodnutí.

11. Tento rozsudek byl ke kasační stížnosti žalobce zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2018, č. j. 6 As 278/2017-44, který nabyl právní moci dne 5. 7. 2018. Nejvyšší správní soud krajskému soudu vytknul, že žalobce byl v řízení o žalobě zkrácen na svém právu, aby byla věc projednána v jeho přítomnosti a v právu seznámit se s vyjádřením žalovaného, neboť žalobci byly výzva k vyjádření, zda souhlasí s projednáním věci bez nařízení ústního jednání, a vyjádření žalovaného doručovány na nesprávnou adresu ■■■, namísto ■■■. Krajský soud také přehlédl, že žalobce k žalobě přiložil kopii plné moci ze dne 9. 9. 2016. Nejvyšší správní soud krajskému soudu uložil, aby se znovu zabýval tvrzením žalobce, že plná moc ze dne 9. 9. 2016 byla doručena správnímu orgánu I. stupně dne 12. 9. 2016, a proto správní orgány postupovaly v rozporu s § 34 odst. 2 správního řádu. Uvedeným právním názorem je krajský soud v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán.
12. K projednání žaloby tedy soud nařídil ústní jednání, spolu s předvoláním doručil obecné zmocněnkyni žalobce vyjádření žalovaného k žalobě.
13. Při ústním jednání konaném dne 6. 9. 2018, z jehož účasti se žalobce prostřednictvím obecné zmocněnkyně omluvil, žalovaný setrval na svém stanovisku. Soud provedl dokazování plnou mocí ze dne 9. 9. 2016 udělenou žalobcem zmocněnkyni ■■■ k zastupování ve správním řízení vedeném Městským úřadem, Nový Bor pod sp. zn. SO2-672/2016-289/Ra, podacím lístkem ze dne 9. 9. 2016 k zásilce č. x, výtiskem obrazovky z internetových stránek České pošty, a.s., ohledně sledování této zásilky a vyjádřením České pošty, a.s., podle něhož zásilka uvedeného čísla byla řádně podána na poště Frenštát pod Radhoštěm dne 9. 9. 2016 a adresátu Městský úřad Nový Bor vydána na poště 473 01 Nový Bor dne 12. 1. 2016. Z provedených důkazů měl soud za prokázané, že žalobce pro dané správní řízení udělil dne 9. 9. 2016 plnou moc zmocněnkyni ■■■ a plnou moc doporučeně odeslal správnímu orgánu I. stupně, ve správním řízení byl tedy zastoupen a písemnosti měly být doručovány zmocněnkyni. Proto soud usnesením ze dne 6. 9. 2018, č. j. 60 A 3/2018-79, uložil žalovanému, aby spis doplnil o doklad o doručení žalobou napadeného rozhodnutí, aby mohla být žaloba věcně projednána a soud mohl v řízení pokračovat (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 2 As 27/2004-78, publ. ve Sb. NSS 450/2005, rozhodnutí NSS dostupné též na www.nssoud.cz).
14. V reakci na doručení napadeného rozhodnutí zmocněnkyni žalobce pro správní řízení jeho obecná zmocněnkyně pro řízení před soudem uvedla, že úkonem žalovaný implicitně uznal žalobcovy výhrady. Žalovaný poté soudu sdělil, že součinností se správním orgánem I. stupně zjistil, že pod podacím číslem ■■■ byla na Městský úřad Nový Bor, odbor živnostenský, doručena pouze prázdná

písemnost, jako odesílatel byla uvedena společnost ■■■. K prokázání uvedených skutečností žalovaný soudu doložil kopie písemností vedených živnostenským odborem Městského úřadu Nový Bor. Soud si vyžádal originály písemností týkajících se doručované zásilky ■■■.

15. Při ústním jednání konaném dne 25. 10. 2018, k němuž se žalobce, řádně předvolaný prostřednictvím své obecné zmocněnkyně, bez omluvy nedostavil, soud doplnil dokazování originálem obálky k zásilce č. ■■■, originálem písemnosti adresované Městskému úřadu Nový Bor, která byla v této obálce založena, výzvou Městského úřadu Nový Bor ze dne 14. 9. 2016, č. j. MUNO 43076/2016, adresovanou odesílateli písemnosti společnosti ■■■ vrácenou písemností s poznámkou, že adresát je neznámý a kopií písemnosti o lustraci uvedené společnosti. Z provedeného dokazování vyplynulo, že zásilka podaná žalobcem na poště ve Frenštátě pod Radhoštěm pod uvedeným podacím č. ■■■ byla sice doručena Městskému úřadu Nový Bor dne 12. 9. 2016 (jak potvrdila Česká pošta, a.s.), písemnost však byla výslovně adresována živnostenskému odboru uvedeného správního orgánu, jako odesílatel byla na obálce uvedena společnost ■■■, ■■■ a v obálce byl jen prázdný papír, resp. na něm byla uvedena pouze adresa adresáta, neboť se jednalo o papír složený do okénkové obálky. V reakce na to vyzval Městský úřad Nový Bor, odbor živnostenský, výzvou ze dne 14. 9. 2016, č. j. MUNO 43076/2016, uvedenou společnost k odstranění vad podání. Písemnost se nepodařilo doručit, zásilka se vrátila s poznámkou, že adresát je neznámý, což odpovídá tomu, že se správnímu orgánu se nepodařilo uvedenou společnost nalézt v elektronickém systému ekonomických subjektů ARES. S ohledem na doplnění dokazování žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
16. Při posouzení důvodnosti žaloby vycházel soud z následně zjištěného skutkového stavu věci. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgány neměly v průběhu řízení k dispozici plnou moc, kterou žalobce dne 9. 9. 2016 udělil zmocněnkyni ■■■ pro dané správní řízení a jejíž kopii doložil soudu společně se žalobou. V písemnostech, jež byly žalobci doručeny po dni 12. 9. 2016, resp. s nimiž se seznámil při nahlížení do spisu dne 2. 1. 2017 (zejména jednotlivé protokoly o průběhu projednání přestupků), byl žalobce vždy označen jako nezastoupený zvoleným zmocněncem. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, ani v odvolání, ani v odvolacím řízení žalobce tuto okolnost nespороval, správní orgány neupozornil na fakt, že si zvolil zmocněnkyni ■■■, která by ho měla v řízení zastupovat na základě plné moci udělené dne 9. 9. 2016. Veškeré písemnosti v průběhu řízení byly doručovány pouze žalobci. Jen žalobci bylo doručeno jak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak rozhodnutí žalovaného. Pokud žalovaný doručil napadené rozhodnutí dne 30. 9. 2018 do datové schránky zmocněnkyně žalobce pro správní řízení, učinil tak na pokyn soudu v usnesení ze dne 6. 9. 2018, č. j. 60 A 3/2017-79.
17. Rovněž výzva vydaná k odstranění vad odvolání ze dne 16. 1. 2017, č. j. MUNO 2689/2017, byla doručována pouze žalobci, a to na adresu ■■■. Správní orgán I. stupně i žalovaný měli uvedenou písemnost za doručenou tzv. fikcí, když z obálky písemnosti a doručenky vyplývá, že žalobce nebyl při doručování této výzvy na uvedené adrese zastižen, byl vyzván k vyzvednutí zásilky, o čemž mu bylo

zanecháno poučení, zásilka nebyla vložena do schránky a byla vrácena správnímu orgánu I. stupně. Z protokolu o nahlížení do správního spisu ze dne 24. 8. 2016, č. j. MUNO 40206/2016, soud zjistil, že při tomto úkonu žalobce výslovně požádal o zasílání korespondence na adresu ■■■.

18. Soud dále vycházel ze zjištění, že žalobce sice podacím lístkem a printscreenem o sledování zásilek na webových stránkách České pošty, a.s., prokázal, že dne 12. 9. 2016 podal na poště e Frenštátě pod Radhoštěm doporučeně zásilku adresovanou Městskému úřadu Nový Bor – zásilka č. ■■■ byla skutečně doručena Městskému úřadu Nový Bor dne 12. 9. 2016, jak dokládá vyjádření České pošty, a.s., a podací razítko správního orgánu na originálu doručené obálky. Doručenou písemností však nebyla plná moc ze dne 9. 9. 2016, ale prázdný list papíru, resp. s označením adresáta Městského úřadu Nový Bor, živnostenský odbor. Této skutečnosti odpovídá okamžitá reakce Městského úřadu Nový Bor ze dne 14. 9. 2016, č. j. MUNO 43076/2016, kterou byl odesílatel označený na obálce písemnosti – společnost ■■■ vyzvána k odstranění vad podání. Jednalo se však o nekontaktní subjekt, jak vyplynulo ze sdělení pošty na vrácené písemnosti a následné lustrace společnosti v elektronickém systému ARES. Žalobce tedy v průběhu správního řízení správním orgánům předložením písemné plné moci neprokázal, že by byl zastoupen zvoleným zmocněncem.
19. Ani po doplnění skutkového stavu neshledal soud důvod odchýlit se od svých závěrů v předchozím rozsudku. Napadená rozhodnutí byla vydána v řízení o přestupcích, na které se, nestanoví-li zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jinak, vztahují ustanovení správního řádu. Podle § 34 odst. 2 správního řádu se doručují písemnosti pouze zástupci s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat.
20. Citované ustanovení správního řádu nebylo porušeno, neboť žalobce nebyl v řízení před správním orgánem I. stupně a žalovaným zastoupen zmocněncem. Plná moc udělená dne 9. 9. 2016 zmocněnkyni ■■■ nebyla vůči správním orgánům účinná, neboť žalobce zastoupení v souladu s § 33 odst. 1 správního řádu neprokázal předložením této písemné plné moci v řízení. Postup žalobce, resp. jeho zmocněnců vůči správním orgánům a následně také vůči krajskému soudu i Nejvyššímu správnímu soudu považuje soud za čistě účelový, vedený snahou docílit z procesních důvodů zrušení napadeného rozhodnutí za každou cenu. Pouze následnou součinností žalovaného a správního orgánu I. stupně v dalším řízení před krajským soudem se podařilo žalobcův promyšlený účelový postup odhalit a prokázat. Uplatněnou žalobní námitku tedy neshledal soud opodstatněnou. Správní orgány postupovaly v řízení správně, pokud jednaly pouze s žalobcem a výhradně jemu zasílaly veškeré písemnosti včetně rozhodnutí.
21. Tedy i výzva správního orgánu I. stupně ze dne 16. 1. 2017 k odstranění nedostatků odvolání byla v souladu se zákonem doručována pouze žalobci. Výzva byla doručena žalobci tzv. fikcí v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu.
22. Ve shodě se žalovaným má soud za to, že správní orgán I. stupně tuto výzvu v souladu se zákonem doručil žalobci na adresu ■■■. Podle § 19 odst. 3 správního řádu platí,

že nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, doručuje písemnosti správní orgán na požádání účastníka řízení na adresu pro doručování, kterou mu účastník řízení sdělí. Žalobce adresu ■■■, ve smyslu citovaného výslovně uvedl jako adresu doručovací pro účely přestupkového řízení. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z protokolu o nahlížení do správního spisu, který byl sepsán dne 24. 8. 2016. Podle obsahu tohoto protokolu žalobce při nahlížení do správního spisu výslovně správní orgán I. stupně požádal o doručování písemností na uvedenou adresu. Je sice pravdou, že písemností ze dne 22. 7. 2016 byl žalobce správním orgánem I. stupně vyrozuměn o zasílání písemností na adresu trvalého pobytu ■■■. Toto vyrozumění ohledně doručování však předcházelo nahlížení do správního spisu, v jehož průběhu žalobce (nepochybně ve smyslu poučení, které se mu o právu zvolit si jinou adresu pro doručování dostalo) jinou adresu pro doručování ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu zvolil.

23. Ze shora uvedených důvodů má soud nadále za to, že k žalobcem vytýkaným vadám řízení nedošlo, žalobce nebyl zkrácen na svém právu na obhajobu, ani svém právu vyjádřit se k důkazním prostředkům shromážděným ve správním řízení.

V. Závěr a náklady řízení

24. Soud proto žalobu postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení, a to včetně nákladů předchozího řízení vedeného krajským soudem a také řízení o kasační stížnosti, soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 25. říjen 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně